

Kondákor Gyöngyi

## Szerelem

Emlékszem még a szélre,  
rákönyökölt a fákra,  
barnán lobogott a nap  
széjjelzilált hajunkban –  
elindulunk a mezőn,  
kéz a kézben boldogan  
két ég alatt szálló madár,  
s fölöttünk a nap suhan.  
Aztán zuhanni kezdtünk  
az év kútjába lefelé,  
de emlékszem még a nyárra,  
a görcsös körtefára,  
s a monotonul zengő  
vászolyi víztükörrre,  
ahonnan tenyeredben  
akartál hozni nekem  
egy maroknyi kis folyót,  
emlékszem még a szélre  
zuhanó madár.